

Fűr Tamás

Információk madártávlatból

Drón (azaz: „pilóta nélküli légijármű”) alkalmazása a Bánokszentgyörgyi Erdészetről

E cikk írójaként személyes emlékekkel szeretném kezdeni: amikor pályakezdő erdőrendezőként az első csomag fekete-fehér légifotót aláírás ellenében átvettem a munkavégzéshez, akkor Hajdu Tibi (akkori igazgatónk) azt mondta: „Ezekre úgy kell vigyázni, ahogy az orosz katonának a bajonettjére.” A fényképek kb. 25x25 centiméteresek voltak, ugyanakkora filmkockákról hívták elő, ezért olyan részletek látszottak rajta, amelyeket sokszor nagyítással is böngészthettünk. A hátsó oldalukon ott volt a minisztériumi pecsét, és a „Szigorúan titkos” felirat. (E fotókból sok megtalálható a www.fentrol.hu oldalon, érdekes megnézni, hogy a ma ismert területek, régi erdei szolgálati lakások, erdők stb. hogyan néztek ki pl. a '60-as években.) Hamar nyilvánvalóvá vált számomra, hogy az erdőről – erdőgazdálkodói szemszögből – számos információt felülről lehet megtudni. Ezt megerősítette az is, hogy a későbbiekben jómagam is sok órát töltöttem a levegőben erdeink fölött – elsősorban Makár Feri kollégámnak köszönhetően.

Mivel a Bánokszentgyörgyi Erdészet meghatározó tevékenysége a hosszú ideig elhúzódó fokozatos felújítógáz, ezért az egyes erdőrészeket fakészletének és a levágott területek nagyságának pontos nyomon követése rendkívül fontos. A tízéves erdőtervi ciklusban a hibák halmozódhatnak, és a ciklus végére komoly fatérfigathány (jó esetben -többség) is előfordulhat, ami a Zalaerdő folyamatos működésében is zavart eredményezhet. Ezt első ötletünkkel úgy próbáltuk áthidalni, hogy erdész végzettségű fizikai dolgozóinkkal néhány évvel ezelőtt törzsenkénti felvételt végeztünk az összes véghasználati előírású erdőrésztünkben, mivel korábbi tapasztalataink alapján féltünk attól, hogy nincs meg az adattárban aktualizált fatérfigat. Mindez aránytalanul nagy erőforrás-igénybevételt jelentett, ezért többször szóba hoztuk egy általános légi fényképezés megrendelésének szükségességét, ami viszont körülményes és drága lett volna. Közben a technika fejlődését nyomon kísérve úgy gondoltuk, hogy a légi fotointerpretáció és fotogrammetria számunkra elégséges eszköze lehet egy drón, amelyet 2017-ben sikerült beszerezni.

A drón feladatainak az alábbiakat tűztük ki:

- térképészeti munkák birtokhatáron belül;
- részterületű fahasználatok (pl. felújítógázok végvágási foltjai) tervezése, dokumentálása;
- erdőállományok egészségi állapotának felmérése;
- magterméscsúszás;
- vadkárbecslés mezőgazdasági táblákban;
- erdővédelmi állapotfelmérése, elegyarányok becslése;
- erdőgazdálkodási munkákkal érintett területek éves dokumentálása, archiválása;
- földtömegszámítás utépítések esetén, a beépített (megmozgatott) anyagmennyiség felmérése.

Alapos előkészítés, információszerzés után végül is egy 2 kilogrammnál könnyebb gép, a DJI Phantom 4 Pro megvásárlása mellett döntöttünk, melynek 20 megapixeles kamerája kitűnő felbontású fotók és 4K minőségű videók készítésére alkalmas. A drón forgalmazója, a GeoSite Kft. képviselője teljes körű oktatást adott

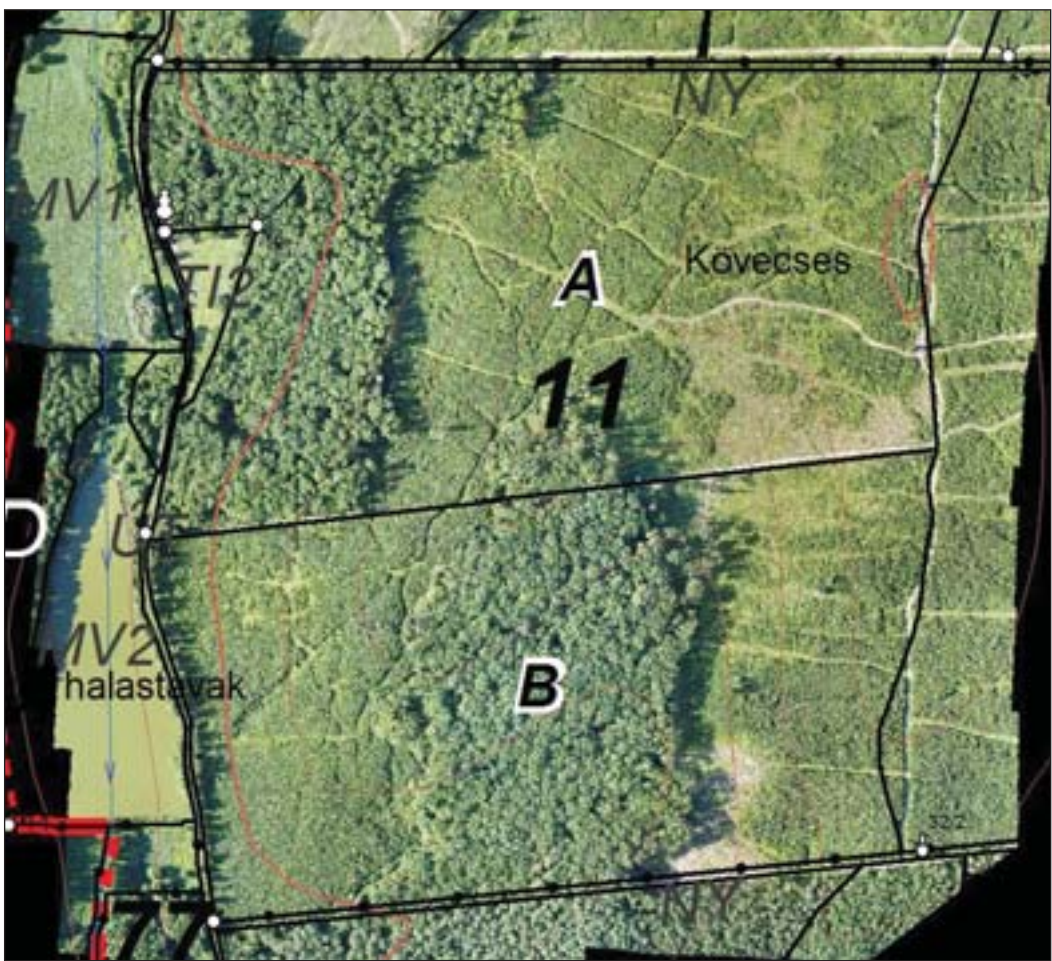
Obornakon az erdészetek és a központ képviselőinek, ki is próbálhattuk a repülés irányítását. Ezt követően a gép a Bánokszentgyörgyi Erdészetről került, ahol feladatunk szerint 2017. nyár végéig készségi szintű kezelésre kellett szertennünk. Természetesen ezt a feladatot úgy teljesítettük, hogy elkezdtük a folyamatban lévő felújítógázaink felmérését, továbbá a kétséges egészségi állapotban lévő erdeinket (elsősorban a még meglévő lucfenyveseinket) „repültük le”.

Ez a gép többre képes, mint

ra bocsájtható, amely teljesen önállóan lerepül és lefényképezi a beállított területet, majd a felszállás helyére 5–10 centiméter pontossággal visszatér és leszáll, leállítja a légszavakat. Ekkor a microSD-kártya kivételével és leolvasásával elkezdődik egy több, akár 15 órás számítógépes feldolgozás, amelynek induló adatállománya néhány tíz vagy száz „*.jpg” formátumú kép, eredménye pedig egy 3 dimenziós térmodell, illetve egy ortofotó. Ez az ortofotó – a drón GPS-koordináta-rögzítésének kö-

hiba felismerése utáni hadonászás eredményeképpen újra megláttuk a képernyőn, hogy merre jár a gép: szolgalelkűen visszafelé tartott, majd 5 centiméter pontosan leszállt a kiindulási helyre.

A repülések segítségével történő adatgyűjtés felhőtlen és gondtalan lenne, ha mindig egyedül tartózkodnánk a légtérben. Ez természetesen nincs így, és alkalmazkodnunk kell a légtér más használóihoz. Formálódik a magyar jogszabályi környezet, de még távol állunk attól, hogy minden felelősség megfelelőképpen szabályozva lenne. A drón beszerzése ötletének felmerülésekor már rögtön megállapodtunk abban, hogy minden ezzel kapcsolatos tevékenységünket jogkövető magatartással végezzük. A szándék azonban kevés; jelenleg nincs jogszabály, amit követni tudnánk. Beleptünk a Drónpilóták Országos Egyesületébe, ezzel gépjárművekéhez hasonló kötelező felelősségbiztosítást is megkötöt-

47 felvételtől összeállított ortofotó, az erdészeti térkép alá beillesztve

azt először feltételeztük. A forgalmazó előadásában részletezte azt a megbízást, amikor egy kb. 30 hektárnyi kimerült külszíni fejtésű bányatelek felmérését kellett elvégeznie úgy, hogy amennyiben azt hulladéklerakóként kívánnák hasznosítani, akkor pontosan hány köbméter hulladék helyezhető el a bányagödörökben. A felmérést (néhány terepi illesztőpont elhelyezése és bemérése után) egy ilyen készülékkel végezte el úgy, hogy kb. 10 perc alatt elkészített egy repülési tervet, amelyben a Google Earth műholdas fotóján jelölte ki a fényképezendő terület pontos határait, a repülés irányát, az egyes képek átfedésének százalékát, a repülési magasságot. Ekkor egy gombnyomással a drón út-

szönhetően – rögtön beilleszthető pl. a DigiTerra erdészeti térkép fedvényeként, szándékaink szerint a későbbiekben az ESZR (TERI) rendszerben is kezelhető lesz.

Az oktatás folyamán nyilvánvalóvá vált, hogy a drón „hülyebiztos”, azaz eleve – gyárilag – kivéd minden olyan tévedést, amelyre bármelyikünk hajlamos lenne. Mindezt szépen demonstráltuk a legelső tervezett repülésünkkel; ekkor két, légi fotón nagyon hasonló terület lerepülését megterveztük az irodában, majd a felszállás helyén sikeresen összekevertük a kettőt, és csak lestünk, hogy miért megy olyan messzire a drón. A pánik után megszakadt a kapcsolat is a távirányító és a drón között, a

tűk, tudunk „eseti légtérrendelő”-re vonatkozó kérelmet benyújtani a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium Közlekedési Hatóságához. A problémát az jelenti, hogy abban a magassági tartományban, amely az ortofotók előállításához szükséges repülési magasság (150–200 m), előzetes repülési engedély kérése nélkül bármikor – legálisan – előfordulhat sárkányrepülő, vitorlázó repülőgép, ultrakönnyű gép, kiserpülő stb. Így egy felelőtlenül felküldött drón akár halálos balesetet is okozhat. Jelenleg várunk a jogszabályra, de közben birtokon belül végezzük azokat a felméréseket, amelyek miatt megvásároltuk a „pilóta nélküli légijárművet”.

Vaski László

Erdészarcok

Céltudatos, érdeklődő, barátságos, és a természet a mindene. Szabó Péter, a Nagykanizsai Erdészet Barkócás kerületének fiatal kerületvezető erdésze úgy gondolja, jó irányba halad az élete, és éppen ott van, ahol lennie kell.

– Három-négy éves koromtól fogva természetes része volt az életemnek, hogy sokat vagyok az erdőn, a mezőn, kint a szabadban; nagybátyámmal sokat jártam vadászni. A nagy- szüleim egy Nagykanizsához

Nagybakónak, Zalaújlak, Zalamerenye és Orosztony községhatárokban található. Tölgyes-bükkös-cseres erdők jellemzik. A kerület legmagasabb és legmélyebb fekvésű pontja közt több mint 110 méte-

közeli kis faluban laktak, gyerekként sok időt töltöttem náluk: jártunk az erdőre gombászni, vadat lesni, nézelődni...

A nagykanizsai Zrínyi Miklós Általános Iskola után a középiskolát Barcsra végezte, a Dráva Völgye Középiskolában; országos tanulmányi versenyekre járt, letette a középfokú német nyelvvizsgát, illetve a vadászvizsgát is. Érettségi után a déli régióból átpártolt északra, Sopronban tanult tovább, és erdésztechnikus lett. Itt sem ment el csak úgy az országos versenyek mellett, kimagasló eredményeket ért el az Országos Szakmai Tanulmányi Versenyen, illetve a Szakmai Sokoldalúsági Versenyen is. Egyetemre nem ment, de mint mondta, ha bármikor úgy hozná a sors, nem zárkózna el az elől, hogy újra tanulni kezdjen. Hiszen a tudást, amellel, hogy szinten kell tartani, néha bővíteni sem árt. A technikum befejeztével egy éven át szabadúszóként dolgozott.

– Segédérdészeti feladatokat láttam el egy magánérdészetről, így szerencsére korán szert tettem gyakorlati tapasztalatra. A Zalaerdőhöz 2014 novemberében jöttem, sajnos akkor nem volt szakmai állás, így közfoglalkoztatottként kezdtem el dolgozni Bükki József, majd később Jakabfi Tamás mellett. Következő év április 1-jétől hosszútólként dolgoztam, majd 2016. november 14-én kineveztek beosztott erdésznek. Addig szinte az összes kerületet bejártam, és megismerkedtem az erdészek zömével, igyekeztem jó kapcsolatot kialakítani velük. A legtöbbet Gál Sándornak köszönhetek, nagyon sokat tanultam tőle szakmailag és emberileg egyaránt.

Pétert 2017. május 14-én nevezték ki kerületvezető erdésznek a Barkócás kerület élére. A 620 hektáros kerület

res szintkülönbség van, ezt még tovább nehezíti, hogy vízmosásos, szabdalts, agyagos talajú a terület, ezért eredményesen csak száraz időben vagy fagyban lehet fakitermelési és szállítási munkákat végezni. Azt is érdemes megemlíteni, hogy keresztülvezet a kerületen a Dél-dunántúli Kéktúra útvonala, valamint azt, hogy tiszta időben csodás a kilátás a Kis-Balaton felé. A túrázóknak szívének pedig különösen kedves az Örm-hegyi Postás Kulcsosház, illetve a Nagybakónaktól északrai irányban található Gesztenye-kunyhó. A nagykanizsai fiatalember elárulta, ezek hozzá is közel állnak, és hasonlóan Gál Sándor kollégáinkhoz, ő is szívesen vállal közjóléti feladatokat, mivel az emberekkel meg kell ismertetni az erdőt és az erdészek áldásos munkáját...

Szabadidejében méhészkedik, télen focizik, nyáron kerékpározik, illetve úszik; amikor ideje engedi, szívesen olvas.

– Középiskolás koromban olvastam a legtöbbet: Stephen King összes, akkor fellelhető kötetét elolvastam. Fekete Istvántól a Vuk, a Tüskevár kötelező volt, de nem hagytam ki a vadászoknak szóló műveit sem. Sok szép dolgot olvastam bennük, azonban a belőlük vett idézetek nagy része mára közhellyé vált, túl sokan „használsák” őket...

Péterről azt is tudni kell, hogy nagy állatbarát. Gyerekkorában volt egy dalmatája, Lédi, most pedig az örök virgoc, a Maszat névre hallgató drótszörű foxterrier színesíti napjait, néha dolgozni is magával viszi, még a vaddisznóvadászatokra is. Őrtes kora óta vele van, amikor végzett a technikummal, akkor hozta el Fertőrákosról, és azóta hűséges társa.

Steyer Edina

Nagykanizsától a halhatatlanságig

150 éve született Kaán Károly

Nemzeti függetlenségünk részleges újjászületésekor, egyszersmind a polgári fejlődésünk folyamatát is jelentősen előmozdító kiegyezés évének nyarán – 1867. július 12-én – egy nagykanizsai, értelmiségi polgárcsalád adta országunknak – az akkori történelmi Magyarországnak – azt a Kaán Károlyt, aki olyan nagy ívű, érdemdús, máig el nem halványuló életpályát futott be, amelyre méltán lehet büszke a magyar erdészet és természetvédelem, s ezáltal szülővárosa, Nagykanizsa is.

Ki is volt ez a kiváló férfiú, aki a valamikori Kereszt utcában, a mai Hunyadi utca 9. szám alatti emeletes ház helyén egykor szerényen meghúzódó családi házban látta meg a napvilágot? Nos, ha egyetlen mondatban akarnánk összesűriteni nacionálját: erdőmérnök, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja, földművelésügyi államtitkár, az első világháború idején és a Trianont követő válságos években a magyar erdészet erőskező vezetője, az Alföld fásításának lángelkű apostola, a hazai természetvédelem megalapozója, összességében az elmúlt XX. század egyik legnagyobb magyar erdészpolitikususa volt.

Születésének másfél évszázados jubileuma alkalmából nekünk, zalai erdészeknek külön is megtszélő kötelességünk emlékezni személyére, s ha csak vázlatosan is, történelmünk súlyos éveibe ágyazódó hatalmas munkásságának főbb momentumaira.

Kaán Károly gimnáziumi tanulmányait a nagykanizsai kegyesrendi piarista gimnáziumban végezte. Nyári szünideit mindig nagy várakozással gróf Batthyány Ilona somogy-szentmiklósi (ma Nagykanizsa-Miklósfő) erdőbirtokán töltötte, ahol családja rokona volt a főerdész, aki életre szólóan belötte az erdő s a természet szeretetével. Érettségije után így nem volt véletlen, hogy útja egyenesen vezetett a selmecbányai Bányászati és Erdészeti Akadémiára. Felsőfokú erdészeti tanulmányait 1888-ban fejezte be, majd gyakornoki ideje után, 1890-ben államvizsgázott. Ezt követően a beszercebányai kincstári (állami) erdőgazdaság alkalmazottja lett, ahol gyorsan kiemelkedett felkészültségével, szakmai elhivatottságával. Itthoni viszonyaink közepette azonban mindezeket kevés-

nek tartotta, s feltétlen szükségét érezte fejlett európai országok erdőgazdálkodását is tanulmányozni, melyre erdészeti állami ösztöndíj elnyerésével komoly lehetőséget kapott.

Tapasztalatairól írásban számolt be Darányi Ignác földművelésügyi miniszternek, aki miniszteri dicséretben részesítette. A külföldi út azonban ennél jóval több hasznot hozott számára, s egyúttal a magyar erdészet számára is, mert egy olyan európai kitekintésű, széles látókörű erdészt és egyben természetvédőt kapott vissza az ország, aki az új, korszerű ismeretekre is építkezve, szilárdan meg tudta alapozni eljövendő nagyformátumú munkásságát.

Kaán hittel vallotta, hogy a kincstári erdőgazdálkodás, a mezőgazdasági nagybirtok mintájára, csakis az ügynevezett házi kezelés útját járhatja, elvetve az erdők vágásra való bérbeadását, s az ezzel járó tarvágásos módszert. Helyette – ahol lehetséges – a természet segítségét, a magtermést kell igénybe venni, fokozatos felújítógáz alkalmazásával.

Következetes fellépésének köszönhetően – ha megkésve is – a '20-as évek elejére egyre több helyen megvalósították szakmai elképzeléseit. Ily módon Zalaiban, a herceg Esterházy-hitbizomány erdeiben – pedig nem lévén kincstári erdő – a magas felkészültségű erdőmérnök-erdőgondnokok az egyik legszínvonalasabb korabeli magyar erdőkezelést teremttették meg, melyre máig büszkék lehetünk.

Kaán Károly már mint erdőmester 1908-ban került a mi-

Archív fotó: 150 éve született Kaán Károly – emlékfűzet – Országos Erdészeti Egyesület

nisztérium kincstári főosztályára. Az országos áttekintést adó szolgálata s a markánsan megmutakozó szakmai tudása közepette egyre nagyobb feladatok vártak rá. Minisztere felkérésére elkészítette „A természeti emlékek fenntartása” című dolgozatát, amellyel hazánkban úttörő munkát végezve megalapozta későbbi ilyen jellegű, nagyhatású tevékenységét. Munkáját méltányolva 1914 elején természetvédelmi kormánybiztosi kinevezést is kapott, ám a kedvére való feladatkört a világháború kitörése meghiúsította.

Kaán Károly kiemelkedő vezetői képessége és hallatlan munkabírása a világháború időszakában és az azt követő válságos években mutatkozott meg igazán, amikor az ország faellátásának gondjai nehezettek vállára. 1917-ben miniszteri tanácsosként a Faértékesítő Hivatal élére is őt állították.

Határozott intézkedései során mindig szem előtt tartotta, hogy a magyar erdészet a há-

ború után majd teljes erővel tudja megoldani a nemzetgazdaság helyreállításából ráháruló feladatokat, ám ekkor még nem sejtette, hogy egy eljövendő, megalázó békediktátum után milyen tennivalók várnak a magyar erdészekre.

A háború végén Kaán szakmai pozíciója tovább erősödött, s 1919-ben helyettes államtitkári rangban államtitkári hatáskört kapott, majd még ez év őszén a Faügyek Országos Kormánybiztosságának irányítását is átvette. Ezt megelőzően jelentős szerepet játszott 1919 tavaszán a Selmezbányáról menekülő kényszerült Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskola Sopronba való áttelepítésében.

Kaán Károlyt az ország elsőszámú felelős erdészeti vezetőjeként érte a példátlan trianoni döntés, melynek következtében elvesztettük erdeink és fűrészüzemeink zömét. Emberi nagyságát mutatja, hogy ebben a gyászos helyzetben nem engedte erdészárszolgalmunkat apátiába zuhanni. Bár lelke mélyén soha nem törődött bele a nemzet tragédiájába – ezt mintegy fohászként ható szavai is érzékeltetik: „Arra kell kérnem a Mindenek Urát, engedje meg, hogy a kagylószerű Duna-medencében elterülő ősi Hazánkat mielőbb a Kárpátok erdős bércei koszorúzzák!” – mégis ki tudta magát szakítani az irrealitások világából, mert előre látta, hogy a magyarságnak, s így erdészeinknek is, ezentúl már a megcsönkített országhatárokon belül kell boldogulnia. E tragikus helyzetben írta meg az „Erdőgazdaság-politikai kérdések” című felhívásnak szánt tanulmányát, melyben a követendő erdészeti gazdaságpolitikát jelölte ki, szennvedélyesen hirdetve, hogy minden lehetséges területen, de főleg az Alföldön, erdők és fásítások sokaságát kell telepíteni, a megmaradt – és sajnos nem

is a legjobb – erdeinket pedig úgy kell kezelni, hogy azok értéke minél jobban növekedjen.

Állhatatos munkájának köszönhető, hogy 1923-ban négy olyan törvénycikk született, melyek az általa szorgalmazott célok elérését kívánták segíteni. Rövid időn belül közel 200 ezer holdnyi rossz minőségű alföldi területet írtak össze, a telepítést pedig tizenöt éves időszakra tervezték. Sajnos már a kezdetekkor látszott az alföldi kis- és középbirtokosok ellenállása, s így a nagy tervből alig ötödnyi területen valósult meg a telepítés, melyet Kaán jelentős kudarcként élt meg.

Kaán személyét, annak ellenére, hogy 1924-ben államtitkári rangot kapott, s még ugyanazon évben az Alfölddel kapcsolatos értekezése alapján a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjává választotta, folyamatosan érték a nemtelen támadások, melyeket megelégtelve, 1925-ben nyugállományba vonult. Ezt követően minden erejét az erdészeti és természetvédelmi szakirodalmunknak szentelte, a Sors által ki-mért másfél évtizedében.

Az Alföld erdészeti és egyben társadalmi problémakörét folyamatosan napirenden kívánta tartani, ezért 1927-ben kiadta egyik legjelentősebb művét „A magyar Alföld” címmel, melyet kiegészített az 1929-ben kiadott újabb műve, „Az Alföld problémája” címmel. Ez idő tájt jelentős megbízást kapott az Akadémiától egy tudományos alaposságú, természetvédelmi témájú könyv megírására is, melyet széles körű anyaggyűjtés után, 1931-ben jelentetett meg „Természetvédelem és természeti emlékek” címmel. Az akkor társadalmi szinten is nagyhatású könyv máig a magyar természetvédelem legbecselesebb alapművének számít.

A '30-as évtizedben Kaán Károly fokozatosan visszatért a közéletbe, s közreműködésével megszületett az 1935. évi IV. törvénycikk „Az erdőről és a természetvédelemről” címmel, annak ellenére, hogy az erd-

szeti vonatkozásokkal nem mindenben értett egyet.

1938-ban az Országos Természetvédelmi Tanács elnökévé nevezték ki, miközben régi nagy témájára is időt szakítva 1939-ben megjelentette az „Alföldi kérdések” című művét, melyet több kötetre tervezett.

Kaán Károly 1940. január 30-án a Természetvédelmi Társulat közönsége előtt előadást kívánt tartani, de az írásban is elkészített anyagot, melyben testamentumként a magyar ifjúságban látta a természetvédelem nagy ügyének letéteményesét, már személyesen nem mondhatta el, mert két nappal előtte elhunyt.

A nagy erdészpolitikusunk Magyar Örökség-díjjal is kitüntetett hatalmas életművéből a fentieket kiragadva talán így is felsejlett, hogyan vezetett életútja a halhatatlanságig a magyar erdészeten, melyet tárgyasult emlékek (szobrok, em-

léktáblák stb.) őriznek szerte az országunkban, s természetesen szülővárosában, Nagykanizsán is. Ez év július 5-én szobrát elhelyezték a magyar agrárium jeles személyiségeinek szoborpanteonjában is Budapesten, a Földművelésügyi Minisztérium épületének árkád-sorában.

Kaán Károly kivételes szakmai kvalitásain és rendíthetetlen hivatástudatán túl igazi hazafi volt, aki minden gondolatával és tetteivel hazája boldogulását kívánta szolgálni.

Dr. Baráth László

Fakereskedelem

Társaságunk nyári fakereskedelmi tevékenysége a korábbi évekhez képest élénk volt. Míg a fakitermelés terv szinten alakult, addig a tervezett 126.235 köbméter faanyag helyett augusztus végéig 139.009 köbmétert értékesítettünk, ezáltal a készleteink erősen lecsökkentek, az árbevétel pedig jelentősen meghaladja a tervben szereplő értéket.

Általánosságban elmondhatjuk, hogy a nyári hónapok rég nem látott felfokozott tűzifa-keresletet hoztak. Az országban a tavasz végére sok helyen elfogytak a sarangolt tűzifakészletek, ezért a szokásos kelet- és közép-magyarországi igények már korábban és jelen-

tősebb mértékben jelentkeztek. Az EUTR-jogsabály megjelenése, illetve az ehhez kapcsolódó ellenőrzések és nyomtatványi kötelezettségek a magánerdőből kikerülő faanyag csökkenő kínálatát eredményezték. Véleményünk szerint a jogsabály jelentős mérték-

ben kifehéřítette a tűzifapiacot, amely azt eredményezte, hogy a lakossági vásárlók a minőségileg és mennyiségileg megbízhatóbb államerdészeti lehetőségeket keresték. Emellett a szociálistűzifa-program korábbi időpontra való kiírása miatt az erdőgazdaságok már a tavaszi és nyári termelésekből készletre vették a várható mennyiségeket, amely országos szinten jelentős, 100.000 köbméter meghaladó tűzifát vont el időszakosan a piacról. Társaságunk 2017. július 31-ig közel 25.000 köbméter lakossági tűzifát értékesített, amely 2016-ban éves szinten 27.264 köbméter, míg 2015-ben 24.771 köbméter volt. A megnövekedett lakossági igényeket meg-

próbáljuk minden esetben kiszolgálni, bár az őszi időszakban a Zalaegerszegi Erdészeti-nél jelentkező tűzifaigények egy részét már a társérszetek fogják teljesíteni. A lakossági kiszolgálás az ipari sarangolt szerződések terhére történik, ezek egy részét várhatóan nem fogjuk tudni teljesíteni. Áremelést július 1-jei hatállyal hajtottunk végre a tűzifaválasztékokban, átlagosan mintegy 3%-os mértékben. A környező erdőgazdaságok szeptemberben tovább növelték a lakossági árakat, Közép-Magyarországon a keménylombos tűzifa-árak már meghaladták a nettó 19 000 Ft/m³-t, Dél- és Nyugat-Dunántúlon átlagosan 16–17.000 Ft/m³ mértékűek.

A nyári nevelővágásokból, illetve a főként fenyő és lágylomb véghasználatokból felkészített fűrészipari választékokat értékesíteni tudtuk, bár ma már kijelenthetjük, hogy a tölgy és fenyő fafajokon kívül nincs keresleti piac. A tölgy gyenge minőségű választékaiban sem tapasztalható már az a felfokozott kereslet, amely az elmúlt éveket jellemezte, illetve a hagyományosan kis mennyiségben jelentkező asztalosipari feldolgozásnál kedvelt fafajok – mint pl. a vadcserezsnye, kőris, juhar – szinte eladhatatlanná váltak, ezeket a választékokat kivétel nélkül kapcsolt termékekkel tudjuk csak értékesíteni. Az utolsó téli termelésekből, illetve a kora tavaszi növedékfokozó gyéřítések-

ből felkészített bükk fűrészrönköket új horvát piacon tudtuk jó áron elhelyezni. Összefoglalva kijelenthetjük, hogy míg a tűzifapiac soha nem látott keresletet mutat, addig a fűrészipari választékok iránti igény stagnál, sok esetben még inkább visszaesik. Az augusztus 12-i viharkár Közép-Európában jelentős károkat okozott (Lengyelországban az előzetes becslések alapján mintegy 45 ezer hektár érintett területen 8 millió köbméter, Ausztriában közel 1 millió köbméter, míg Csehországban 100 ezer köbméter érintett), amely várhatóan jelentős kihatással lesz a jövő évi export sarangolt papírfá- és farostfáraakra.

Kereskedelmi osztály

Hopp József emlékére

(1923–2017)

A nagykanizsai városi kórházban, 2017. augusztus 23-án lelt nyugalomra szeretve tisztelt kollégánk, példaképünk, szakmánk nagy öregje, Hopp József rubinokleves erdőmérnök.

Dódi bácsi 1923-ban született Eszterháza, a mai Fertődön. Középiskolai tanulmányait a soproni bencés gimnáziumban végezte, majd erdőmérnöki oklevelét szintén Sopronban, 1945 őszén, a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bányá-, Kohó- és Erdőmérnöki Karán szerezte meg. Egyetemi gyakornoki éveit a herceg Esterházy hitbizománynál töltötte, ahol édesapja – aki szintén jeles vadászember – volt a számvevőség vezetője. Egyetem után 1946-tól a Tornyiszentmiklósi Állami Erdőgazdálkodási Tanácsnál segéderdőmérnök, majd 1948-tól a gondnokság vezetője lett. 1949. június 23-tól a Pölöskei Állami Erdőgazdálkodási Tanács vezetője. Az erdőgazdálkodások megszűnése után 1950. augusztus 1-jétől a Nagykanizsai Állami Erdőgazdálkodási Tanácsnál több előadói munkakört töltött be, míg 1952. április 22-én Somogy megyébe került, ahol először a Kaposvári Állami Erdőgazdálkodási Tanács Kisberki Üzemegységét irányította, majd 1954. július 15. és 1958. június 30. között a Berzencei Erdészeti vezetője volt. 1958. július 1-jétől visszakért Zalaegerszegre, ahol a Dél-zalai Állami Erdőgazdálkodási Tanácsnál előadói munkakört töltött be. 1961. január 1-jén az erdőgazdálkodás vadban gazdag, nagy múltú Szentpéterföldi Erdészeti vezetőjévé nevezték ki. Itt tíz éven keresztül tevékenykedett, példásan összehangolva ezalatt az erdészeti és a vadászati feladatokat.

1971. július 1-jétől az 1983. évi nyugdíjazásáig a Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság vadászati felügyelője. Nevéhez fűződik a vadászterületek tömbösítése. 1971-ben a Budapesti Vadászati Világkiállításán a Nemzetközi Trófeabíráló Bizottság szarvas tagozatában Magyarország képviselője volt, nagy szakmai tapasztalatait az Országos Vad-

gazdálkodási Tanács tagjaként is kamatoztatta. Vadászati felügyelő munkakörben eljárva tevékeny részt vállalt a zalai, nagy területű vadgazdálkodás megteremtésében, elősegítve ezzel a zalai gím-

Hopp József, Dódi bácsi (1923–2017)

szarvas-gazdálkodás világhírnevének megőrzését. Az erdő, a vad szeretete és szolgálata iránti elkötelezettsége személyét széles körben ismertté tette, nevét legendás hírűvé emelte. Gazdag munkássága során érdemeit miniszteri kitüntetésekkel, Nimród vadászérmekkel, 1994-ben a Hubertus Kereszt ezüst fokozatával, 1997-ben Magyar Nemzeti Vadászrenddel, 2008-ban Magyar Vadásztért Érdeméremmel, 2014-ben Életfa Emlékplakett arany fokozata adományozásával ismerte el a szakmai társadalom.

Dódi bácsi rendkívül színes egyéniség volt. Erdész, va-

dász hivatása iránti lelkesedése nyugdíjas éveiben sem hagyott alább. Betegséget nem ismert. A volt munkahelyére rendszeresen bejárt, a lépcsőn – mindenki ámulatára – még kilencvenes éveiben is „kettesével” ment fel. De előfordult a vadászházakban is, a vadászatok során a tábornok mellett – felemlegetve régi korok nagy emlékeit – szívesen elidőzött. Neki mindig

dász hivatása iránti lelkesedése nyugdíjas éveiben sem hagyott alább. Betegséget nem ismert. A volt munkahelyére rendszeresen bejárt, a lépcsőn – mindenki ámulatára – még kilencvenes éveiben is „kettesével” ment fel. De előfordult a vadászházakban is, a vadászatok során a tábornok mellett – felemlegetve régi korok nagy emlékeit – szívesen elidőzött. Neki mindig

mennie kellett. Akkor is elindult, amikor odakinn itéletidő tombolt. Mert hívta őt az Erdő, hívta a bejárhatatlannak tűnő Út, amin újra és újra végig kellett mennie. Ha téli hajnalon a friss hóban egy autónyom volt előttünk, tudhattuk, ő járt itt. A műszaki újdonságok is nagyon érdekelték: élete végéig használni a mobiltelefont, internetezett és autót vezetett. Terepjárói egy fogalommmá váltak a vadászok körében. Öltözékében ragaszkodott régi, megszokott vadászruhájához, a zöld kalap és a lódenkabát szinte elválaszthatatlan volt tőle. Utolsó napjaiban, ha fázott, kérte, hadd takarózhasson öreg felöltőjével.

Végző búcsút az erdőtől és domboktól körülölelt, neki is oly kedves bánokszentgyörgyi templomban, szeptember 16-án, szarvasnász idején vettünk tőle. Ezen a napon halkabban süttök a budnyai erdők, csendesebben szóltak a bikák. – Mindenki rá emlékezett.

Kedves Dódi Bácsi! Bölcs tanításaidat nem felejtjük, emlékedet a zalai erdők csendjében, szeretettel megőrizzük! Nyugodj békében!

Páll Tamás
vadászati felügyelő

Új vezető a bánoki erdészeti élén

Pálkás Ákossal munkáról, családról, hobbiról

Új pozícióját kihívásnak tekinti, áll elébe a feladatoknak, és nem a problémát látja bennük. Pálkás Ákos, a Bánokszentgyörgyi Erdészeti frissen kinevezett igazgatója fiatalos lendülettel kezdte el tavasszal a munkát új beosztásában.

Már korán, alsó tagozatos korában tudta, hogy erdőmérnök szeretne lenni, pedig felnőtt között nem volt erdész végzettségű.

– Rám a környezet tett nagy hatást. Gutorföldön nőttem fel, a szomszédos falvak, Ortaháza és Szentpéterföld környéke erdősült vidék és a természet jobban belém ivódott, mint a mezőgazdaság vagy az olajipar, amely a két másik húzóágazat volt arrafelé akkoriban. Szerettem a biológiát, ezért az is felmerült, hogy orvosnak tanulok, de végül mégiscsak a gyerekkori álmom mellett döntöttem.

Ákos az alsó tagozatot Gutorföldön járta ki, innen került a lenti Vörösmarty Mihály Általános Iskola sportosztályába, majd a Gönczi Ferenc Gimnáziumba, ahonnan egyenes úttal vezetett Sopronba, az egyetemre. Az Erdőmérnöki Kar után, már munka mellett végezte el a számvetési főiskolán a mérnök szakközgazdász szakot.

– A tanulással sosem volt problémám, a középiskolában biológiai versenyekre jártam – OKTV-re is –, azonban az egyetemen már nem vettem részt igazán a tudományos munkásságban. Egyedül a diplomamunkám volt kutatási jellegű. Erdővédelmi témában írtam az értekezésem: a Letenyi Erdészeti területén észrevették, hogy a bükkös fiatalosokban néhány egyed szálszerűen elpusztult, a jelenséget megmagyarázó kérdést fel a cég az egyetem Erdővédelmi Tanácskét, hogy egy diplomamunka keretében próbáljon választ találni a pusztulás okaira. A vizsgálat során bizonyítást nyert, hogy az egyedek pusztulásáért a kéregmoly (Enarmonia formosana) a felelős. Ez a molyfaj gyümölcsfákról vándorolt át új tápnövényt keresve, de szerencsére komoly károkat nem okozott, és nem okoz ma sem a bükköseinkben.

A Zalaerdő kötelékében, a Csömödéri Erdészeti 2001. augusztus 1-jén kezdett gyakornokként, de mint gyakornok dolgozott a központban és a Lenti Fűrészüzemben is, majd a Bánokszentgyörgyi Erdészeti, ahol később beosztott műszaki vezető, majd fahasználati műszaki vezető lett. Közben fél évre a munkát félre kellett tennie a sorkatonaság kedvéért, ahol – mint mondta – a kiképzés egyáltalán nem volt olyan acélos, mint egy ekkora ország esetében elvárható lett volna... 2003 áprilisától a Csömödéri Erdészeti lett fahasználati műszaki vezető, majd amikor 2006-ban azt összevonták a Bánokszentgyörgyi Erdészeti, akkor helyileg ismét Bánokra került. Öt évvel később átkérte magát Lentibe, hogy

gyermekének ne kelljen az óvodába, iskolába ingázni. A Bánokszentgyörgyi Erdészeti élére 2017. március 1-jén nevezték ki.

– Egy tízezer hektáros erdészetről van szó, amely nem területének nagyságában jelent kihívást, gazdasági teljesítményét szeretnénk szinten tartani a jövőben is, úgy, hogy megfeleljünk az elvárásoknak, de az erdőgazdálkodási tevékenységünket a legmagasabb színvonalon műveljük továbbra is, és fejlődünk a kor szellemének megfelelően. Minőségi, kiválóan kezelt erdőt adunk vissza unokáinknak, ha már kölcsön adták nekünk. Az idei évben összesen – a gyűjtött fával és az aprítékkal együtt – közel 80 ezer köbméter faanyag kitermelését kell végrehajtunk, ez nem kis feladat. Az elmúlt évek lucfenyőpusztulása a művelési ágazatot szintén komoly feladatok elé állította. Hozzánk tartozik a vasútüzem is, amely nemcsak gazdasági, hanem közjóléti szempontból is kiemelten fontos szerepet kap: megfelelő minőségű szolgáltatást kell nyújtunk a hozzánk látogató évi mintegy húszezer utasnak. A vadászati ágazatban szintén rengeteg munka adódik évről évre. Vadászterü-

dőgazdálkodással összhangban.

Ákos úgy véli, ebben a pozícióban az elmúlt fél év még kevés volt a tapasztalatszerzésre, de a célja természetesen az, hogy a bánokszentgyörgyi egy jól működő erdészeti legyen, kiváló műszaki és szakembergárdával, s minden kihívásnak megfeleljenek. Meg kell oldani egy komoly problémát, amelylyel a többi erdészeti és más cégek is küzdenek: a megfelelő fizikai munkaerő egyre égetőbb hiányát.

– Ez leginkább az erdőművelést érinti, amelynek nagyon nagy az élőmunkaigénye, ezért is magas ráfordítást igényel, de ott a legnehezebb a munkavégzés, és éppen ezért nem könnyű szakképzett munkaerőt találni.

A munkáját nagyon szereti, még a nehezebben megoldható feladatok ellenére is... Azt csinálja, amit egész életében szeretett volna, ráadásul olyan körülmények között, melyek keveseknek adatnak meg.

Központi szerepet tölt be életében a családja: három fia, Botond, Ákos és Csanád, és felesége, Éva, aki óvónőként dolgozik.

– Klasszikus páros vagyunk Sopronból: egy óvónő és egy erdőmérnök. Ott ismertük meg egymást, immár tizenhét éve vagyunk együtt. Legfontosabb célunk, hogy a gyerekeket tisztességesen felneveljük közösen, ezért én is igyekszem kivenni a részem ebből. Sokat

letünk 22 ezer hektár, ahol fő célunk a magas színvonalú vadgazdálkodás. Kezeleni kell a vadkárügyeket, folyamatos kapcsolatot kell tartani a magán-erdőgazdálkodókkal, a cég jó hírnevéhez méltóan megszervezni a vadászvendégek egyéni és társas vadászatait, teljesíteni a vadlelővési terveket. Emellett minőségi élőhelyet is biztosítanunk kell a vadállományoknak, elsősorban a gímsszarvasnak, de – Bánokszentgyörgyről lévén szó – az őznek is; természetesen az er-

vagyunk együtt, sportolunk, kirándulunk, mozizunk a fiúkkal.

Mint elárulta, nagy sci-fi-rájongó, s ez vonatkozik a könyvekre és a filmekre egyaránt. Szívesen olvas történelmi regényeket is, legfőképpen a második világháború és a római kor érdekli. Szeret vadászni, ugyan ez egyben a munkája is. Kikapcsolódni azonban leginkább a horgászat során tud, amiért szívesen jár Szentpéterföldre, legtöbbször a fiaival, barátaival, de néha egyedül is...

Steyer Edina

GO IN NATURE HÍREK

Programok és oktatóeszközök pályázati forrásból

Ünnepi menetrenddel, kibővített programkínálattal vártuk az idei Kisvasút-napra érkezőket 2017. június 24-én Csömödérben. A rendezvény ezúttal a Nemzeti Kulturális Alap támogatásával, valamint az Interreg V-A Szlovénia–Magyarország Együttműködési Program „GO IN NATURE” című projektje részeként valósult meg, így lehetőség nyílt a magyar–szlovén–horvát hármashatár közelében megrendezett hagyományos ünnepség nemzetközivé szélesítésére és népi kulturális bemutatókkal való színesítésére.

A Lenti és Kistolmács felől erdei vasúttal, valamint személyautóval érkező mintegy ötszáz vendéget Kovács Ferenc vezérigazgató-helyettes, termelési

geek késő délutánig élvezhették a programokat.

A „GO IN NATURE” projekt keretében 2017 júniusában mindkét erdei iskolába vásároltunk egy-

Vidám hangulat a Kisvasút-napon

igazgató köszöntötte, majd Csernyés Péter és Vigh László országgyűlési képviselő, miniszteri biztos urak tartották meg ünnepi beszédüket, kifejezve örömeiket a térségben zajló fejlesztésekkel kapcsolatban. Ezt követően a színpadon az Öreg Kerka Néptáncegyüttes műsora szórakoztatta a közönséget, majd a gyerekek által már nagyon várt egzotikusállat-bemutató következett. A Tökölről érkező Pillmayer Mihály jóvoltából különféle kigyókkal, gyíkokkal, leguánokkal, agámával lehetett közvetlen közelről ismerkedni. Az előadások előtt és alatt az érdeklődők gyógynövényteát kóstolhattak, fazekasbemutatót és kézműves-foglalkozáson vehettek részt, borkarkötőt, tobozmandót és levendulababát készíthettek, a legkisebbeket pedig a MikkaMakka játszótér fejlesztő gyermekfoglalkoztatója, a népi játszótér és a vasútmodell-bemutató nyűgözte le. A rendezvény végén indultak vissza a vonatok Lentibe és Kistolmácsra, valamint elindult a panorámakocsis fotós járat is. A Kisvasút Napon 210 fő közlekedett erdei vasúttal. A Csömödérben maradó vendé-

gek késő délutánig élvezhették a programokat. A „GO IN NATURE” projekt keretében 2017 júniusában mindkét erdei iskolába vásároltunk egy-

A Zalaerdő Zrt. személyzetében a 2017. év is több változást hozott. A statisztika szerint a cég szintjén 22 fő kilépőt 19 fő felvételével korrigáltunk. Munkajogi létszámunk 430 fő.

Szervezeti átalakulásra 2017-ben is sor került. A Szervezeti és Működési Szabályzat módosítása során megváltozott dr. Mileji Ádám státusza, 2017. július 1-jétől a vezérigazgató közvetlen irányítása alá került mint osztályfüggetlen jogtaná-

lyezett madáretetőre repülő madarakat, melyeket a madárhátrózó, illetve az erdei iskola munkatársai segítségével be is tudnak azonosítani. Az elkészült fotók betölthetők egy applikációba, ahol lehetőség van a saját fotóink eltávolítására, térképen való feltüntetésére, más fotóinak, jegyzeteinek megtekintésére és értékelésére is. A program kvízkérdések segítségével motiválja a felhasználókat a játszva tanulásra, lehetőséget ad pontok gyűjtésére, melyek nyerményre válthatóak. Korunk gyermekei egyre inkább otthon érzik magukat a digitális világban, mely ilyen módon könnyen állítható az oktatás szolgálatába.

Pályázati forrásból – szintén még júniusban – elkészültek erdei iskoláink számára az oktató-

Új játékelemek Obornakon

dobozok, melyek számos interaktív játékot tartalmaznak.

Az idei táborokban nagy lelkesedéssel fogadták a táborlakók a fejlesztéseket, örömmel vették használatba ezeket. Bízunk benne, hogy az új eszközök hozzájárulnak az erdőpedagógiai munka segítéséhez, és sok gyermek fog

általuk élményekkel gazdagodni és játszva új ismeretekhez jutni.

Az elkövetkező időszak feladatai:

2017 őszén a projekt keretében elindul a tervezett öt erdei kirándulási hely és két erdei pihenőhely kialakítása, a kapcsolódó táblák tartalomfejlesztése, a helyszínekhez kapcsolódó túraútvonalak feltérképezése, digitalizálása, termékfejlesztése.

2017. október 13-án a Zakatoló Erdészeti Erdei Iskolában rendezzük meg az „Élménypedagógia az erdőben II.” című erdei iskolai konferenciát. Bemutatóakciókat szervezünk Letenyére és Nagykanizsára, valamint részt veszünk a partnerek hasonló rendezvényein.

Az erdei vasúthoz kapcsolódóan elkezdődik az 1–2 napos programcsomagok kialakítása terepbejárással, fényképezéssel, digitalizálással.

A tél folyamán szakmai műhelynapokat és túravezető-képzéseket tartunk a szlovén partnerek bevonásával, valamint elkezdődik a projekt weblapjának kialakítása

(Fotók: Fűrné Kinsztler Anita)

is. Továbbá 200–200 példány erdőpedagógiai könyv és foglalkoztatófüzet beszerzését tervezzük magyar és szlovén nyelven, melyek a jövő nyári táborainkban reményeink szerint nagy hasznunkra lesznek.

Fűrné Kinsztler Anita, Godinek-Tóth Anita

Országos tizedik helyen a fakitermelők

Nagyon erős mezőnyben, holtversenyben lett tizedik helyezett a Zalaerdő Zrt. csapata a XVI. STIHL Fakitermelő Verseny országos fordulóján 2017. szeptember 2-án Soponyán.

A Bánokszentgyörgyi Erdészeti Versenyzői 2014 óta rendszeresen részt vesznek a megmérettetésen, amelyen nemcsak állami erdőgazdaságok, hanem tűzoltóságok, erdészeti

kombinált darabolás, gallyazás, választékolás, hasítás, sarangolás, és mindezek mellé jön még a szerelés versenyszám: a vezetőlemez fordítás. A délnyugat-dunántúli terü-

A csapat balról jobbra: Tersztenyák Balázs, Santa Lajos, Bicsák József, Tersztenyák Árpád

(Fotó: Sántáné Bajsz Brigitta)

szakiskolák és magán-erdőgazdaságok is indítanak csapatokat. A verseny célja a fakitermelés társadalmi megítélésének javítása, a fakitermelési munkakultúra fejlesztése, a versenyzők szakmai tudásának összehasonlítása.

A Bicsák József, Santa Lajos, Tersztenyák Árpád és Tersztenyák Balázs alkotta gárdának olyan feladatokkal kell „megküzdödniük”, mint például a

leti fordulón – amelyet idén Tamásiban rendeztek júniusban – 4. helyezést értek el 12 induló közül, mellyel egyenes út vezetett az országosra, ahol 36 csapat versengett egymással. Az idei országos tizedik hellyel nagyon elégedettek, de nem titkolt céljuk, hogy jövőre a regionális harmadikra pályázzanak.

Sok sikert kívánunk nekik a jövőben is!

Személyi és szervezeti változások

csos. A pénzügyi osztály átalakult közgazdasági osztállyá a kontrolling csoport beolvasásával. A nyár folyamán munkakörösszevonásra is sor került. A vezérigazgató-helyettesi titkárságon két munkakör összevonásával a gazdasági és a termelési igazgatók titkársági munkáit Domiánné Szolnoki Mónika végzi, Baranyai Rózsa termelési igazgató személyi asszisztensi munkakörének és munkaviszonyának megszűnését követően.

Sokéves, a Zalaerdőnél eltöltött munkaviszonyt követően kezdi meg, vagy kezdte meg nyugdíjas éveit több dolgozónk a második fél évben. A központi állományából: **Bekőné Varró Valéria** segédhivatal-vezető és **dr. Nádor László** igazgatási és személyügyi osztályvezető. Erdészeteinktől nyugdíjba mentek: **Balogh Károly** (tríz osztályozó, Lenti), **Busa Lajosné** (pénztáros, Bánokszentgyörgy), **Hopp Tamás József**

(erdészetiigazgató, Bánokszentgyörgy), **Horváth István** (telepőr, Nagykanizsa), **Nyíri Sándor** (traktorvezető, Letenye), **Szakonyi György** (telepőr, Nagykanizsa), **Varga Péterné** (bérelszámoló-pénztáros, Letenye), **Vékony Sándor** (beosztott erdész, Nagykanizsa).

A távozók helyére a feladatok továbbvitelére érdekében ki nevezések, átcsoportosítások és felvételek is történtek. Erdőmérnök gyakornokként kezdte

meg munkáját szeptember 1-jétől **Varga András Tivadar** a Letenyei Erdészetről. **Gaál Krisztina** erdőmérnök gyakornoki évének letöltése után ki nevezést kapott – szintén szeptember 1-jétől – a Nagykanizsai Erdészetről mint erdőművelési műszaki vezető. A segédhivatal új vezetője **Perge Petra**. Az igazgatási és személyügyi osztály élére **Pölöskei Jánost** nevezték ki.

Pölöskei János

ERDŐK HETE (október 2–8.)

További információ: kozjolet.zalaerdo.hu, facebook.com/Zalaerdo

TRÓFEAKIÁLLÍTÁS SZENTPÉTERFÖLDÉN (október 13.)

További információ: zalaerdo.hu; vadaszat@zalaerdo.hu

ŐSZKÖSZÖNTŐ JÁRAT A CSÖMÖDÉRI ÁLLAMI ERDEI VASÚTTAL (október 21.)

További információ: erdeivasut@zalaerdo.hu; +36-30/474-2146

ŐSZI UTAZÁS A CSÖMÖDÉRI ÁLLAMI ERDEI VASÚTTAL

(őszi szünet idején)
További információ: erdeivasut@zalaerdo.hu; +36-30/474-2146

„A SOKSZÍNŰ ERDŐ” (OKTÓBER–NOVEMBER):

programok óvodásoknak, iskolásoknak a Nyitnikék Erdészeti Erdei Iskola szervezésében
További információ: povics.noemi@zalaerdo.hu; +36-30/511-3213

MÁRTON-NAPI JÁRAT A CSÖMÖDÉRI ÁLLAMI ERDEI VASÚTTAL

(november 3–4–5., 10–11–12.)
További információ: kozjolet.zalaerdo.hu, erdeivasut@zalaerdo.hu; +36-30/474-2146

MIKULÁSJÁRAT ÓVODAI ÉS ISKOLAI CSOPORTOKNAK A CSÖMÖDÉRI ÁLLAMI ERDEI VASÚT SZERVEZÉSÉBEN

(december 4–8.)
További információ: kozjolet.zalaerdo.hu, erdeivasut@zalaerdo.hu; +36-30/474-2146

MIKULÁSJÁRAT ÉS ÜNNEPVÁRO KÉSZÜLŐDÉS CSÖMÖDÉRBEN A CSÁEV ÉS A ZAKATOLÓ ERDÉSZETI ERDEI ISKOLA SZERVEZÉSÉBEN

(december 9.)
További információ: kozjolet.zalaerdo.hu, erdeivasut@zalaerdo.hu; +36-30/474-2146

ÉVZÁRÓ UTAZÁS (december 29. és 30.)

További információ: kozjolet.zalaerdo.hu, erdeivasut@zalaerdo.hu; +36-30/474-2146

Programok 2017. ősz-tél

GOMBAISMERETI TÚRÁK

(május, június, augusztus, szeptember, október)

További információ: kozjolet.zalaerdo.hu, facebook.com/zalaerdo oldalakon és a túravezetőknél: Stefanich Péter (Lenti): +36-30/464-4558, Gál Sándor (Zalakaros): +36-30/474-2130

„ŐSZ KÓSZÁL A FÁK KÖZT SZÍNPOMPÁS PALÁSTBAN, /LEHULLÓ FALEVÉL MINDENÜTT NYOMÁBAN.”

(szeptember, október):

Erdői séták óvodásoknak és iskolásoknak előzetes bejelentkezés alapján a Zakatoló Erdészeti Erdei Iskola szervezésében

További információ:

vitalis.aniko@zalaerdo.hu; +36-30/933-8851

Nyári táborok

Magyar gyerekek három országból

Az idei nyáron a Zalaerdő négy turnusban fogadta az erdei környezetben táborozni vágyó gyermekeket, ezúttal Szlovéniából és Erdélyből is.

Az előkészületek már kora tavasszal megkezdődtek, hiszen a „GO IN NATURE” pályázat támogatásából (az Interreg V-A Szlovénia–Magyarország Együttműködési Program keretében) kedvezményes táborozási lehetőséget hirdettünk általános iskolás gyerekek számára. A diákok egy igényesen elkészített alkotással – rajzzal, légpuskás lövészetten, illetve vadászfűz-bemutatóval. A júliusi turnussal ellátogattunk az eszteregnyei Míves Tej Manufaktúrába, ahol a sajtészítést is ki lehetett próbálni, augusztusban pedig az újudvari Vadudvar életébe nyertünk betekintést, ahol a gyerekek kecskét, lovat etethettek, alpakát vezethettek, kukoricát morzsolhattak,

Keszthelyi kirándulás a „dévai” gyerekekkel

(Fotó: Fűrné Kinsztler Anita)

mesével, verssel – pályázhattak a két turnusban meghirdetett obornaki erdei kalandtáborba, melyekbe szlovén gyerekek jelentkezését is vártuk. A nyerteseknek csak a szállásdíjat kellett fizetniük, a programok és az étkezések költségeit a pályázati forrás fedezte. Mindkét kalandtáborban 25–25 gyermek vehetett részt, az első turnusba 7 szlovén diák is érkezett a dobronaki szlovén–magyar kéttannyelvű általános iskolából. A július 3–7-ig, valamint az augusztus 14–18-ig megrendezett táborokban rengeteg élményben részesültek a gyerekek; buszos kirándulást szerveztünk nekik Csömödérbe, illetve Kaszóba, utazhattak erdei vasúttal, részt vehettek rendőrkutya- és dzsúdbemutatóval, bórdíszműves, fazekas és kézműves-foglalkozáson,

kipróbálhatták a szecsavágót, lovagolhattak és lovaskocsin is ülhetek. A pályázatnak köszönhetően a gyerekek további meglepetésekben is részesülhettek: minden gyermek tábori

Tábortűz és szalonnasütés

(Fotó: Fűrné Kinsztler Anita)

naplót és színesceruza-készletet, baseballsapkát és egy erdei kirándulásra felszerelt hátit-

zsákot kapott kulaccsal, távcsővel, iránytűvel, elemlámpával. Szintén pályázati keretből új természetfotós játszótér is létesült Obornakon és Csömödérben is, melyeket a táborokban már nagy örömmel birtokba is vettek a gyerekek. Elkészültek az egyedi tervezésű oktatódobozok is, az ebben található játékok a táborok környezeti nevelési munkáját segítették. Nem maradtak el természetesen a hagyományos táborozós programok sem: a számháború, a kincskereső játékok, az erdei túra és az esti tábortűz. A gyerekek – elmondásaik és visszajelzéseik szerint – nagyon jól érezték magukat, többen megjegyezték: „Ez nem is egy sima tábor, ez egy ajándék-tábor!”.

A tavalyi nagy sikerre való tekintettel ebben az évben is meghirdettük az erdei tündértábort, melyet idén július 31-től augusztus 4-ig tartottunk. A 21 lányt az erdei programokon kívül sokféle kézműves-foglalkozás és zumbabemutató is várta Obornakon. Gyönyörű bőr karkötőket, levendulababákat, pilangókat alkottak, fakorongot díszítettek, harisnya és fűmag segítségével fű-Benőt készítettek. Mindennap tündérnaplót ír-

tunk a július utolsó hetében Csömödérben tartott táborra, hiszen ekkor érkeztek hozzánk a Földművelésügyi Minisztérium közvetítése segítségével a Dévai Szent Ferenc Alapítvány gyermekei. A 17 felsőtagozatos korú gyermeket két kísérőtanárral a Csömödéri Turistaszállóban szállásoltuk el, napközben pedig változatos programokat szerveztünk nekik az egész megye területén. Utaztak az erdei vasúttal, megtekintették a lenti kiállítást, valamint az oktatókocsit is. Felkerestük Szécsisziget látványosságait, jártunk Pákán az Öveges József Emlékházban, valamint a bunkerekben. Egész napos buszos kirándulás alkalmával ellátogattunk a keszthelyi Vadászati Múzeumba, ahol Ugron Ákos Gábor helyettes államtitkár is köszöntötte őket, valamint a vasútműkiállítást és a kastélyparkot is megtekintettük. Délután pedig hangulatos balatoni hajókázáson vettünk részt a Hableány nevű sétahajóval, melynek még a kormányzását is többen kipróbálhatták. Izgalmas élményben volt részük a Márokföldi Kalandpark akadálypályáin, de a legtöbb gyermeknek a Bázakerettyei Termálfürdő tetszett a legjobban, hiszen otthon nincs lehetőségük strandolni. A tábor utolsó napján Obornakra is ellátogattunk, ahol íjazásra és az erdei iskola játékeinak kipróbálására volt lehetőség. A gyerekek minden bizonnal életre szóló élményekkel gazdagodtak, hiszen legtöbbjük egyáltalán nem megy a családjával nyaralni, kirándulni; sokaknak hónapokig külföldön dolgoznak a szülei, illetve nehéz körülmények között nevelkednek. Búcsúzáskor kedves gyermekrajzokkal és csillagot tekintetükkel fejezték ki köszönetüket.

Bízunk benne, hogy idén is sok szép emléket vittek haza táborozóink, és még jobban megszerették az erdő világát. Megannyi jó visszajelzést kaptunk szülőktől és gyerekektől egyaránt, többen jelezték, hogy biztosan jönnek jövőre is.

Fűrné Kinsztler Anita

Tiszteletdiplomásokat köszöntünk

A Soproni Egyetem Erdőmérnöki Karának 2017/2018. évi ünnepélyes, nyilvános tanévnyitó kari tanácsulése keretében, ez év szeptember 5-én, Sopronban, dr. Páll Miklós okleveles erdőmérnöknek, jogelődünk az egykori Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság nyugalmazott erdőművelési osztályvezető-főmérnökének, oklevele megszerzésének 65. évfordulója alkalmából vasoklevél tiszteletdiplomát, Szabó László okleveles erdőmérnöknek, jogelődünk volt Nagykanizsai Északi Erdészete vezetőjének, majd nyugalmazott szakfelügyelőnek, oklevele megszerzésének 60. évfordulója alkalmából gyémántoklevél tiszteletdiplomát adományoztak.

Gratulálunk és jó egészséget kívánunk!

Remekeltek sportolóink

A Nemzetközi Erdészeti és Faipari Sportnapoknak idén Miskolc adott otthont 2017. augusztus 11–13. között. A 21. alkalommal megrendezett program házigazdája az Észak-erdő Zrt. volt.

A rendezvényen 19 állami erdészeti részvénytársaság képviseltette magát, de a határon túlról, Horvátországból, Romániából és Szlovákiából is érkeztek versenyzők; körülbelül 550-en mérték össze ügyességüket, felkészültségüket.

A versenyzők 17 sportágban és versenyszámban nevezhettek. Futás, tájfutás, lövészet, íjászat, tenisz, futball és streetball is szerepelt a programban, de különféle kártyajátékokban, ügyességi versenyeken, sőt még terepjáráshoz is bizonyíthattak a résztvevők.

Az összesített eredmények alapján a legtöbb pontot szerző, győztes csapatnak járó kupát és vándordíjat az Észak-erdő Zrt. érdemelte ki, megelőzve a Mecsekerdő Zrt. és az Egererdő Zrt. gárdáját.

A Zalaerdő Zrt. képviselői 13 versenyszámban indultak. Hosszú évek óta először sikerült kispályás labdarúgásban az első helyet elhódítanunk, az elődöntőben a román, a döntőben a horvát csapat legyőzésével.

A KÖVETKEZŐ EREDMÉNYEK SZÜLETTEK:

Futás 800 m – férfi:

- helyezett: Lukács Máté
- helyezett: Nierer Vendel

Labdarúgás:

- helyezett: Zalaerdő Zrt.

Sakk – női:

- helyezett: Czizoláné Németh Diána

Sakk – férfi:

- helyezett: Németh József

Súlylökés – férfi:

- helyezett: Pálincás Ákos

A résztvevőknek gratulálunk!
Steyer Edina

(Fotó: Lukács István)

Kányádi Sándor:

Fák és vének

1
Megvénültek, akár az őszi fák,
s nincs egy levélnyi remény
a tavaszra.
Indulnának, de az őszi fény
padon marasztja.

2
Irgy sóhajjal néznek
a sétáló után a fák,
pedig azok csak csoszognak szegények;
hány tavaszt adnának érte, ha legalább
bár egyet léphetnének.

3
Lefelé néz a fa,
s alóla egy öreg
fől a fára.
És milyen egyformán remeg
a kéz a térden
s a lehajló fa lombtalan ága.

4
– Könnyű neki – mondja a vénember –,
sohasem fáradt,
nincsen szüksége botra.
– Könnyű neki – mondja az öreg fa –,
botja is van, ha meg elfárad,
leül egy padra.

1964

A nagykanizsai kilátótorony építése

Öt hónapja tartanak a kivitelezési munkálatok a Csónakázó-tónál található kilátótoronyon. Befejeződtek a régi szerkezet részleges bontási munkái, az aléptítmény-építés, és végéhez közelednek a szerkezetépítési munkák, folyamatos a felületkezelés.

A kilátó júliusban...

Jelenleg a felső kilátószint-hez vezető csigalépcső szerelése és az üvegszerkezetet foga-

... és szeptemberben

dó fémtartók előkészítése van folyamatban. Hamarosan megtörténik a „csúcsdísz” felhelye-

zése is. Ezt követően kerülhet sor a tornyot felöltöztető speciális szövetbevonat felerősítésére, a villanszerelési munkálatokra, az üvegezésre és a belépőszint burkolására. A beruházás közel 125 millió forintból valósul meg. Az építmény a tervek szerint egy automata beléptetőrendszer segítségével fog üzemelni, amelynek kiépítését az előzetes koncepciók nem tartalmazták, arra kiegészítő tervek készültek. A kivitelezési munkálatok folyamatban vannak, de a szerződött határidőig rendelkezésre álló idő és a vizsálévő feladatok tükrében megállapítható, hogy a kivitelezésben néhány hét csúszás várható. A torony az elképzelések szerint előre meghatározott nyitvatartási időben lesz látogatható, a 2018 tavaszára tervezett ünnepélyes átadást követően.

Gál Károly
vagyongazdálkodási
osztályvezető

ZALA ERDŐ

A Zalaerdő Zrt.
dolgozóinak lapja

• Szerkesztőbizottság: Baráth László, Bodor György, Fűrné Kinsztler Anita, Fűr Tamás, Hopp Tamás, Horváth Ferenc (ny. term. ig.), Illés György, Kovács Ferenc (term. ig.), Kreiner Roland, Lukács István, Pintér Csaba, Steyer Edina, Vaski László. • Felelős szerkesztő: Kovács Ferenc (term. ig.) • Kiadja: ZALAERDŐ Zrt. • Felelős kiadó: Rosta Gyula vezérigazgató • Nyomtatás: Gura Nyomda Bt. • Felelős vezető: Gura Béla